

Bisbes de Catalunya, no es pot ser neutral davant les injustícies

Dij, 13/12/2018 per Jordi López Camps
[Vita Moleskine](#)

No em satisfà tornar a parlar dels bisbes de Catalunya perquè no és el meu estil, però com que el moment polític no és normal cal reiterar algunes idees. Estic commogut pel testimoni de fe d'Isabel Turull, germana del pres polític, Jordi Turull, i em sento empès a prendre la paraula en aquesta súplica feta per ella a l'episcopat. La nota feta pública per la Conferència Tarraconense no m'ha agradat gens. Per dir això, no sé si valia la pena fer pública una resposta. Aquesta nota no contesta la interpel·lació feta per la Isabel Turull en la seva carta als bisbes.

Benvolguts bisbes de Catalunya no podeu respondre reproduint el que ja havíeu dit en una nota anterior. La interpel·lació feta avui pels presos polítics en vaga, no és per denunciar la presó provisional sinó l'argúcia procedimental del Tribunal Constitucional que els priva dels seus drets jurídics. Això és, curt i ras, el que es demana als bisbes: pronunciar-se en relació a aquest fet. Sincerament, em costa entendre l'enduriment de cor dels bisbes de Catalunya a aquesta situació. No és suficient dir, que confien en la justícia, perquè la qüestió no és de confiança sinó d'exigència, exigir al Tribunal Constitucional que sigui just. Davant les injustícies no hi ha lloc per l'equidistància.

Lamento que els bisbes de Catalunya optin per la neutralitat davant d'una situació qualificada per molts experts com injusta. M'agradaria que els meus bisbes no fossin tan prudents i tinguessin el coratge de denunciar la vulneració dels drets jurídics del presos polítics catalans. En moments com aquests, prenen tot el sentit les paraules d'un altre bisbe, Desmond Tutu, en aquest cas de l'Església anglicana, "*si ets neutral en situacions d'injustícia, has triat el costat de l'opressor*". Estimats bisbes, necessito la vostra paraula. En uns moments com aquests, cal sentir la vostra orientació com a pastors. La gravetat del gest de la vaga de fam, que posa greument en perill la salut i la vida d'unes persones, exigeix anar més enllà d'un justificant de rebut, això és el que sembla la recent nota. Jesús ens demanà ser sal de la terra i llum del món, perquè ni la veritat ni la paraula no es poden encadenar ni emmudir. Bisbes de Catalunya, accepteu la responsabilitat que la realitat ens imposa i sortiu del vostre silenci. Només així respondreu clarament a la interpel·lació d'Isabel Turull: on sou, bisbes?